

Publicerad 2016-11-18 01:12 av tillbakatillsamtiden

Nostalgi är inte på riktigt

Jag är 17 år och jag tycker inte om någon. Det är ingenting jag bara säger men det finns ingen jag älskar. Alla har brister och fel och alla är falska.

Allt jag gör är fel i andras ögon och jag är någon man kan lägga åt sidan, förvara och sedan höra av sig till när ingen annan vill se en i ögonen.

För jag är besatt av att förlåta andra och spola tillbaka tiden.

Jag är besatt av nostalgi, minnen och gamla internskämt. Allt ska vara som det var när det var bra. Även om det roliga bara varade en kort, kort stund.

Därför skriver jag till honom igen i tron om att han kanske ska få för sig att ringa mig igen så vi kan prata som förr. Men han ringde aldrig. Istället fick jag ett slött svar och sedan bara ett tyst "läst 21:39".

Därför hörde jag av mig till en vän som behandlat mig så illa att hon skapat permanenta ärr på mitt ben. Det första jag sa i luren var förlåt.

För att sedan inse att hon fortfarande inte förstått varför jag blev sårad och skyllde allt på mig.

Jag är en liten myra som låter alla andra trampa på mig för att jag själv ska få några sekunder av den tillfälliga känslan att allt är som vanligt.

För att sedan bli nertrampad av verkligheten och krossad i tusen bitar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tillbakatillsamtiden med Poeter.se id #78180 innehar upphovsrätten